

Η μεταμόρφωση της απλότητας - Του Πρωτοπρεσβύτερου Θεμιστοκλή Μουρτζανού

/ [Γνώμες](#)

«Η γνώση εκείνη η πνευματική είναι απλή και το φως της δεν λάμπει πάνω στους ψυχικούς λογισμούς. Έως ότου να ελευθερωθεί η διάνοια απ' τους πολλούς λογισμούς και να φτάσει σε κάποιο βαθμό καθαρής απλότητας, δεν θα μπορέσει να αισθανθεί τα πνευματικά πράγματα» (Άγιος Ισαάκ ο Σύρος)

- Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας

Η εορτή της Μεταμορφώσεως του Χριστού, στην κλιματολογική ακμή του θέρους, είναι μία υπενθύμιση του αληθινού προορισμού της ζωής μας. Ο Κύριος μας ανεβαίνει στο όρος Θαβώρ, μαζί με τους τρεις μαθητές του, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, δείχνοντάς μας ότι κληθήκαμε κι εμείς να συνοδοιπορούμε μαζί Του στις ανηφορίες της ζωής. Συνομιλεί με τους δύο προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, τον Μωυσή, που έδωσε τον Νόμο των Δέκα Εντολών, ορίζοντας το

θέλημα του Θεού και τον τρόπο που ο άνθρωπος καλείται να φερθεί προς τον συνάνθρωπό του, αλλά και τον Ηλία, ο οποίος μας δείχνει ότι η ύπαρξή μας δεν θα βρει πληρότητα αν δεν συναντήσει τον Θεό και αυτό χρειάζεται και ησυχία και μοναχικότητα. Μεταμορφώνεται, λάμποντας και αποπνέοντας ένα φως υπερκόσμιο, δείχνοντας την δόξα του και καλώντας μας να μετάσχουμε σ' αυτήν. Και μας ζητά να μην λησμονούμε ότι είμαστε οι εικόνες του Θεού, δηλαδή είναι χωρίς όρια η αγάπη Του προς εμάς, που δεν είναι η επιβίωση το κλειδί για νόημα στη ζωή, ούτε η αυτάρκεια, ούτε η ικανοποίηση των επιθυμιών μας, αλλά η κοινωνία με τον Θεό και ο δικός μας φωτισμός.

Μπορεί το νόημα αυτής της γιορτής να μη μας αγγίζει. Πολλοί εκ των χριστιανών, άλλωστε, την αγνοούν. Όμως, είναι μία ευκαιρία, με τη βοήθεια και του ασκητικού λόγου, να θυμόμαστε ότι η σχέση με τον Θεό μας δίνει γνώση. Γνωρίζουμε τον προορισμό και τον σκοπό μας. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει ο τριαδικός Θεός, ο Οποίος μάς δημιούργησε και μας ανακαίνισε διά του Χριστού. Φως είναι η αγάπη. Και η αγάπη μάς κάνει να έχουμε αυτεπίγνωση και, την ίδια στιγμή, να βλέπουμε τις περιστάσεις της ζωής, τις σχέσεις μας με τους ανθρώπους, τα γεγονότα του κόσμου, τις προτάξεις του πολιτισμού και των καιρών, τις κρίσεις και τις δυσκολίες, μέσα από τον θείο φωτισμό. Τίποτα εκ των παρόντων δεν συνθλίβει την ύπαρξη και τίποτα δεν έχει τόση σημασία, ώστε να μας υποτάσσει. Θλιβόμαστε ως άνθρωποι, αλλά δεν νικιόμαστε. Αυτό όμως χρειάζεται ελευθερία από τους πολλούς λογισμούς, με τους οποίους η ψυχή μας ταλαιπωρείται. Και η πνευματική γνώση δεν φωτίζει αυτούς τους λογισμούς, αν δεν υπάρχει η πίστη και η αγάπη.

Χρειαζόμαστε την μεταμόρφωση της απλότητας, για να αισθανθούμε τα πνευματικά πράγματα. Και σ' αυτό αποσκοπεί η ζωή της Εκκλησίας. Να δούμε τις υποχρεώσεις μας, τους στόχους μας, τον κόσμο όχι στην προοπτική του παρόντος, της νίκης και της ήττας, αλλά στην προοπτική του αιώνιου, της σχέσης δηλαδή με τον Χριστό που μας απελευθερώνει. Και γίνεται καθαρή η απλότητα όταν η πρώτη σκέψη μας είναι το θέλημα του Χριστού. Όταν στις κρίσεις της ζωής εμπιστευόμαστε. Όταν ανεβαίνουμε λίγο, αφήνοντας τις έγνοιες και τους λογισμούς μας, και νιώθουμε ότι κληθήκαμε στο φως και για να γίνουμε φως. Και τότε θα αισθανθούμε τα πνευματικά πράγματα. Τα ίχνη του Θεού στη ζωή μας. Και με την προσδοκία αυτή θα πορευτούμε μέχρι το τέλος, αφήνοντας όσο περισσότερο γίνεται, βαρίδια, μέριμνες, πάθη. Κι Εκείνος θα σκηνώνει εντός μας.

Πηγή: themistoklismourtzanos.blogspot.com - pemptousia.gr